

Liturgie voor de 6e zondag na Epifanie
Themadienst

Wie ben jij?

Een zoektocht naar identiteit in het spoor van
Toon Tellegens “De egel, dat ben ik”

Voorganger: Harrie Strubbe
Voorbereid door liturgiecommissie
Organist: Lucas Wiersema
Lector: Piet Kroeze

-Orgelspel

-Woord van welkom en mededelingen

-Beginlied: Lied 275

-V. : Met vrede gegroet en gezegend met licht

-Gem.: Kom zo in ons midden, Heer!

-V. : Onze hulp is in de Naam van de Eeuwige,

-Gem.: Schepper van hemel en aarde.

-V. : Ken ons, Heer, lees ons gezicht

-Gem.: en noem ons met een nieuwe naam. Amen

-Uit “De egel, dat ben ik”: ‘Een toevallige bijkomstigheid’

-Kyrielied: Lied 281: 1, 2, 3, 4 en 5

-Gloria : Lied 103 e

-Zondagsgebed

-Schriftlezing uit de Thora: Genesis 32: 23-33 (uit Groeibijbel)

Hoe dichterbij huis kwam, hoe stiller hij werd.

‘Vind je het niet fijn om naar huis te gaan?’ vroeg Rachel.

‘Ik ben nergens liever dan in Kanaän, maar daar is ook mijn broer, Esau, en van hem heb ik weinig goeds te verwachten.’

‘Je kunt dat beter uitpraten’ vond Rachel. Dat leek Jacob een goed idee en hij stuurde een paar boodschappers vooruit met een goed voorstel. De mannen gingen op weg, maar kwamen vlugger terug dan verwacht. ‘Esau is al onderweg, met vierhonderd man in zijn gevolg’, zeiden de mannen. Jacob schrok. ‘Wat zei hij?’

‘We hebben hem niet echt gesproken. Hij riep alleen: “Zeg maar dat ik er aan kom”.’

Toen was Jacob helemaal ongerust. Hij verdeelde alles wat hij bij zich had in tweeën, zodat altijd één groep zou kunnen ontkomen en hij stuurde weer mannen vooruit, met allerlei kostbare geschenken. Misschien zou dat Esau milder stemmen. Toen werd het nacht. Iedereen was naar de overkant van de rivier gebracht. Jacob begreep dat dit de belangrijkste nacht van zijn leven zou worden. Het was alles of niets.

Hij stond op het punt als laatste de rivier over te steken, toen hij opeens werd vastgegrepen. Een man worstelde met hem en probeerde hem eronder te krijgen. Maar Jacob vocht terug. Het duurde de hele nacht en langzaam begon het al licht te worden. Op dat moment voelde hij een felle pijn in zijn onderlijf, in zijn heup. Hij kon nauwelijks staande blijven. Met zijn laatste adem zei hij tegen zijn tegenstander: ‘Denk maar niet dat je zomaar van me af bent. Ik laat je niet gaan. Wie ben je eigenlijk, hoe heet je? Ben je een mens, of ben je een god. Want dan moet je me zegenen.’

Jacob hijgde ervan. Maar de man zei: 'Hoe ik heet doet er niet toe. Hoe jij heet wel. Je heet Jacob, bedrieger. Maar ik noem je Israël, dat betekent 'vechter met God.' Toen gaf hij Jacob een zegen en verdween in de ochtendschemering.

Jacob was weer alleen toen de zon over hem opging. En toen hij aan de overkant aan de oever kwam, zei hij tegen Rachel: 'Ze noemen het hier Penuël, maar ze kunnen het beter Pniël noemen: "Gezicht van God" betekent dat.

Rochel knikte en keek hem aan: 'Je loopt mank. Wat is er gebeurd?

'Het was de zwaarste nacht van mijn leven', antwoordde Jacob ontwijkend. Maar hij wist dat na deze nacht niets meer hetzelfde zou zijn.

=We kijken en luisteren "Ken je mij..." (Trijntje Oosterhuis)

-Uit "De egel, dat ben ik": 'Twee egels'

-Lied 419

-Een vat vol.....een vaas vol....

-In gesprek met elkaar: Wie ben jij? Wie ben ik?

-Orgelspel

-Uit "De egel dat ben ik" : 'Een gedicht'

-We kijken en luisteren naar 'Heel mij' , door Claudia de Breij en Blanks

-Voorbeden, stil gebed en Onze Vader

-Inzameling

-Slotlied: ‘Uit vuur en ijzer.....’ (lied 531 uit GvL)

Uit vuur en ijzer, zuur en zout,
zo wijd als licht, zo eeuwenoud,
uit alles wordt een mens gebouwd
en steeds opnieuw geboren.
Om ijzer in vuur te zijn,
om zout en zoet en zuur te zijn,
om mens voor een mens te zijn
wordt alleman geboren.

Om water voor de zee te zijn
om anderman een woord te zijn,
om niemand weet hoe groot en klein,
gezocht, gekend, verloren.
Om avond en morgenland,
om hier te zijn en overkant,
om hand in een and're hand,
om niet te zijn verloren.

Om oud en wijd als licht te zijn,
om lippen, water dorst te zijn,
om alles en om niets te zijn,
gaat iemand tot een ander.
Naar verte die niemand weet,
door vuur dat mensen samensmeedt,
om leven in lief en leed
gaan mensen tot elkander.

-Uitleidende tekst: ‘Mannen, vrouwen’ (Toon Tellegen)

-Zegen

-Orgelspel

